DEN REFERERENDE DOMMERS RAPPORT
i sag C-262/91 *

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

Den 24. november 1987 afsagde Domstolen to domme i sagerne 124/86 (Kommissionen mod Italien, Sml. s. 4661) og 125/86 (Kommissionen mod Italien, Sml. s. 4669), hvori den udtalte og bestemte:

»Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har sat de bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 83/183/EØF af 28. marts 1983 om afgiftsfritagelse ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat.«

Og:

»Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har sat de bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 83/181/EØF af 28. marts 1983 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, litra d), i direktiv 77/388/EØF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder.«

Da den italienske regering ikke gav Kommissionen meddelelse om de bestemmelser, Den Italienske Republik havde vedtaget for at bringe national lovgivning i overensstemmelse med ovennævnte rådsdirektiver 83/181 og 83/183 af 28. marts 1983, henledte Kommissionens tjenestegrene ved skrivelser af 15. januar 1988 til Den Italienske Republiks Faste Repræsentation ved De Europæiske Fællesskaber den italienske regerings opmærksomhed på forpligtelsen til så hurtigt som muligt at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde Domstolens domme af 24. november 1987.

Disse skrivelser til den italienske regering blev ikke besvaret, og da Kommissionen ikke var i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt de nødvendige retsforskrifter for at opfylde Domstolens domme af 24. november 1987 i mellemtiden var sat i kraft, opfordede Kommissionen den 21. november 1988 i overensstemmelse med EØF-traktatens artikel 169 den italienske regering til inden to måneder at fremsætte sine bemærkninger med hensyn til tilsidesættelsen af EØF-traktatens artikel 171.

Ved skrivelse af 27. januar 1989 til den italienske minister for fællesskabspolitik mindede EØF-kommissionsmedlemmet for skatte- og afgiftsanliggender den italienske regering om dens forpligtelse til at efterkomme Domstolens domme af 24. november 1987. De bestemmelser, der var nødvendige for at opfylde disse to domme, var faktisk indeholdt i et lovforslag, der blev vedtaget af

* Processprog: italiensk.

det italienske senat den 10. maj 1989, men ikke blev godkendt af Den Italienske Republiks deputeretkammer.

I overensstemmelse med EØF-traktatens artikel 169 har Kommissionen den 29. januar 1990 over for Den Italienske Republik fremsat to begrundede udtalelser vedrørende afgiftsfritagelse ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat (ovennævnte sag 124/86) og fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder (ovennævnte sag 125/86). Den Italienske Republik blev opfordret til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme disse begrundede udtalelser inden for en frist på to måneder fra deres fremsættelse.

Da udtalelserne ikke blev besvaret, har Kommissionen anlagt denne sag.

II — Skriftlig forhandling og parternes påstande

Kommissionens stævning blev registreret på Domstolens Justitskontor den 11. oktober 1991.

Den skriftlige forhandling er forløbet forskriftsmæssigt. Dog har Den Italienske Republik frafaldet duplik.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen med parternes samtykke og med hjemmel i procesreglementets artikel 44a bestemt, at retsforhandlingerne ikke skal omfatte mundtligt stadium.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-traktatens artikel 171, idet den har undladt at gennemføre de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde dommene af 24. november 1987 i sag 124/86 og sag 125/86.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

III — Parternes anbringender og argumenter

Kommissionen har anført, at Den Italienske Republik i henhold til EØF-traktatens artikel 171 skulle have gennemført de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde Domstolens domme af 24. november 1987. Kommissionen har erindret om, at ifølge Domstolens praksis skal foranstaltninger til opfyldelse af en dom iværksættes med øjeblikkelig virkning og gennemføres hurtigst muligt (jf. bl.a. dom af 13.7.1988, sag 169/87, Kommissionen mod Frankrig, Sml. s. 4093, præmis 14).

I øvrigt har Kommissionen i replikken for så vidt angår Den Italienske Republiks argumentation i svarskriftet, ifølge hvilken parlamentet for tiden behandler lovforslag om gennemførelse af de pågældende direktiver i den italienske retsorden, anført, at det er fast praksis, at en medlemsstat ikke kan påberåbe sig bestemmelser, praksis eller forhold i sin nationale retsorden som begrundelse for, at forpligtelser i henhold til fællesskabsretten

ikke er overholdt (jf. dom af 14.1.1988, forenede sager 227/85-230/85, Kommissionen mod Belgien, Sml. s. 8, præmis 10).

Den Italienske Republik har anført, at der under den forgangne parlamentssamling den 12. september 1986 blev fremsat et lovforslag om gennemførelse af Rådets direktiver 83/181 og 83/183 af 28. marts 1983 for parlamentet, som ikke nåede at færdigbehandle forslaget, fordi samlingen sluttede før tiden.

Dette lovforslag blev den 4. februar 1989 genfremsat for republikkens senat (senatsdokument nr. 1571), som vedtog forslaget den 10. maj 1989. Derefter blev forslaget forelagt deputeretkammeret til godkendelse (kammerets dokument nr. 3949). Da denne godkendelse er nært forestående, håber den italienske regering, at sagen vil blive uden genstand.

J. C. Moitinho de Almeida

Refererende dommer